

ביוגרפיות

ד"ר פנינה דולברג היא חברת סגל במחלקה לעבודה סוציאלית וחברה במכון להגירה ושילוב חברתי במרכז האקדמי רופין בישראל. מחקרה מתמקדים בזקנה ובהגירה, בטיפול פורמלי ובלתי פורמלי בזקנים, בהגירה ובזהות, ובסוגיות בריאות נפש הקשורות להגירה. מחקרה האחרונים בוחנים את האתגרים, גורמי הסיכון וגורמי המוגנות והחוסן בקרב מהגרים (עולים) בישראל

ד"ר רות תלמי-כהן, היא אנתרופולוגית יישומית, חוקרת הגירה, מסעות ותהליכי שינוי חברתי. משמשת כחוקרת ומרצה במכללת אונג, אוניברסיטת תל אביב ובמכון להגירה ושילוב חברתי במרכז האקדמי רופין. מחקרה האחרונים עוסקים בתהליכי העלייה של זרע ביתא ישראל באתיופיה ובישראל, בתיווך בקרב מבקשי מקלט, ובחוויות של עולים ומהגרים החווים מלחמה כפולה.

לאה קסה, בוגרת תואר ראשון בלימודי אפריקה ומדעי המדינה, אוניברסיטת תל אביב.

ד"ר יעל אוהד-קרני היא אשת חינוך ומרצה להיסטוריה וחינוך במכללת דוד ילין בירושלים. מחקרה משלב היסטוריה תרבותית וקולנוע ומתמקד בהיסטוריה של יהודי ארצות הברית במחצית הראשונה של המאה העשרים. אוהד-קרני בוחנת תחומים המשיקים לשאלת התקבלות הקולנוע בקרב יהודים ולא יהודים, כמו היחס ל"סרטי בריאות", היחס ל"סרטים ייעודיים-לימודיים", המשפחה היהודית וייצוגה הקולנועי, השפעות תרבותיות וחברתיות של ההגירה על החברה היהודית בארצות הברית וביטוייהן בקולנוע האילם והמדבר.

ד"ר סילבינה שאמא-גסר היא חברת המכון על שם סלטי לחקר הלדינו באוניברסיטת בר-אילן וחוקרת במכון טרומן לקידום השלום באוניברסיטה העברית בירושלים, ישראל. מחקרה עוסקים בתפיסות חברתיות של אחרות ובשילוב מהגרים מדתות שונות מהמזרח התיכון בחברה הארגנטינאית, תוך התייחסות מיוחדת ליזמות אתנית ופוליטיקה, וכן בממשקים בין אקטיביזם פוליטי לאסתטיקה ולזהויות לאומיות, ובכלכלת הזיכרון בחצי האי האיברי ואמריקה. בין פרסומיה ניתן למנות: *The Other in Contemporary Spain* (Sevilla, 2011) בעריכה משותפת עם רענן ריין; ספרה *Madrid's Forgotten Avant-garde - Between Essentialism and Modernity* (Sussex, 2015).

כמו כן, עריכתה המשותפת של הגיליון המיוחד

Jewish (In)Visibility in Iberia: A View from the Margins

עבור כתב העת *Contemporary Jewry* (2021); ושל הכרך המיוחד

The Edinburgh Companion to the Spanish Civil War and Visual Culture (2026)

עבור *Edinburgh University Press*. פרסום זה זכה במענק כפרויקט שיתופי של ה־National Endowment for the Humanities לשנים 2023–2024, מטעם הממשל הפדרלי של ארצות הברית.

גידא זועבי היא בעלת תואר ראשון במשפטים (LL.B) ובוגרת תואר שני בלימודים גרמניים ואירופיים מודרניים מאוניברסיטת חיפה. עבודת התזה שלה עסקה בהשתלבותם התעסוקתית של ערבים אזרחי ישראל בעלי השכלה גבוהה בשוק העבודה הגרמני. כיום היא משמשת כעמיתת הוראה במרכז לחקר גרמניה ואירופה באוניברסיטת חיפה. תחומי המחקר שלה כוללים פוליטיקה אירופית, משפט, הגירה ותהליכי השתלבות חברתית ותרבותית.

פרופ' רבקה רייכמן היא פרופסור אמריטה בחוג לסוציולוגיה באוניברסיטת חיפה. מחקרה מתמקדים בהגירה בין-לאומית, עם דגש מיוחד על הגירה יהודית ולא-יהודית לישראל. מחקרה עוסקים, בין היתר, בהשתלבות החברתית-כלכלית של קבוצות מהגרים שונות; בהתהוותן של קבוצות אתניות חדשות (מהגרי עבודה, מבקשי מקלט ופליטים) בישראל; ובארגון החברתי-פוליטי ובחיי היומיום של קהילות מהגרים חסרי מעמד חוקי בישראל. בנוסף, היא חוקרת את הפוליטיקה ומדיניות ההגירה של עובדים זרים בישראל, תוך ניתוח תפקידיהם של המדינה, הרשויות המקומיות וארגוני החברה האזרחית. עבודתה המחקרית כוללת גם מחקרים השוואתיים על עמדות כלפי מהגרים ומיעוטים בישראל ובאירופה. מחקרה ראו אור במספר רב של ספרים, מאמרים בכתבי עת שפטים ופרקים בספרים.

ד"ר אנאבל ליפסיק-פרידלנדר היא מרצה וחוקרת בתחום מדיניות החינוך, הגירה והערכה. מרצה למתודולוגיה מחקרית וסטטיסטיקה באוניברסיטת תל אביב ובמכללה האקדמית גורדון לחינוך. את לימודי הדוקטורט השלימה בבית הספר לחינוך באוניברסיטת תל אביב, שם חקרה מדיניות חינוכית כלפי ילדי מהגרי עבודה בצרפת, בשווייץ ובישראל. תחומי מחקרה כוללים הגירה, זהות ושייכות בקרב ילדי מהגרי עבודה, מדיניות חינוך, וכן פיתוח והערכה של תוכניות חינוכיות וחברתיות. מחקרה פורסמו בכתבי עת בינלאומיים בתחומי ההגירה, החינוך והבריאות. היא אף הייתה שותפה והובילה מחקרי הערכה ומדיניות עבור מוסדות ציבוריים שונים, ובהם מרכז המחקר והמידע של הכנסת, משרד החינוך וגופים חברתיים, בהקשר של אוכלוסיית ילדי מהגרי עבודה. משמשת גם כחברת הנהלה בעמותת "רוח נשית", הפועלת לקידום עצמאות כלכלית של נשים נפגעות אלימות.

פרופ' גליה צבר היא חוקרת הגירה ואפריקה בחוג להיסטוריה של המזרח התיכון ואפריקה באוניברסיטת תל אביב. מחקרה מתמקדים בתחומים הקשורים ליבשת אפריקה ולאנשיה, ובכלל זה יהודי אתיופיה (באתיופיה ובישראל), הגירה בינלאומית בדגש על מהגרי עבודה ופליטים מאפריקה, יחסי דת ומדינה באפריקה ונצרות אפריקאית. במשך השנים פרסמה חמישה ספרים, שלושה קובצי מאמרים ערוכים וכשישים מאמרים בבימות שפוטות. בשנים 1999–2014 שימשה ראשת התוכנית הבינ-אוניברסיטאית ללימודי אפריקה, עמדה בראש הפורום ללימודי נשים ומגדר באוניברסיטת תל אביב וכיהנה כראש היחידה ללימודי אפריקה במרכז דניאל אברהם. בשנים 2015–2021 כיהנה כנשיאת המרכז האקדמי רופין. מאז שנת 2024 מכהנת כנשיאת המכללה האקדמית תל אביב-יפו. במקביל לעבודתה המדעית היא פעילה בזירה הציבורית כדי להנגיש את

ההשכלה הגבוהה לקהלים חדשים וליצור חיבורים בין האקדמיה לחלקים נרחבים יותר בחברה הישראלית. במשך השנים פעלה כחוקרת וכאקטיביסטית בארגונים לשינוי חברתי וכן יצרה מסגרות העשרה המיועדות לפעילים חברתיים מהפריפריה החברתית כלכלית. הייתה חברת הנהלה בארגונים אזרחיים שונים הפועלים לקידום אוכלוסיות מוחלשות. על פעילותה המשלבת מדע ועשייה חברתית העניק לה הדלאי לאמה בשנת 2009 פרס הוקרה.

ד"ר דבי בביס היא סוציולוגית ואנתרופולוגית המתמחה בהגירה, בקהילות אתניות ובארגונים וולונטריים. בשנים האחרונות מתמקדים מחקריה בקהילת מהגרי העבודה מהפיליפינים בישראל, ועוסקים במגוון נושאים, מפרקטיקות פילנתרופיות, דרך תחרויות יופי ועד להיווצרותן של משפחות מעורבות. מרצה במחלקה לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה באוניברסיטת אריאל ועמיתת מחקר במכון טרומן באוניברסיטה העברית.